

Ustawa o zawodach pielęgniarstwa i położniczego trafiła na prezydenckie biurko. Posłowie przyjęli wszystkie poprawki Senatu. Dostosowywały one brzmienie aktu do obowiązującej terminologii oraz zmian w prawie, zmierzały do zachowania spójności albo miały charakter redakcyjny. Ustawa ma zastąpić wielokrotnie nowelizowaną ustawę z 1996 r. Określa zasady wykonywania zawodów pielęgniarstwa i położniczego, uzyskiwania prawa ich wykonywania, kształcenia zawodowego i podyplomowego.

Zgodnie z nowymi przepisami, zawody pielęgniarstwa i położniczego są samodzielnymi zawodami medycznymi.

W ustawie zapisano, że pielęgniarstwo lub położnicze uzyskuje kwalifikacje zawodowe po ukończeniu szkoły wyższej prowadzącej kształcenie pielęgniarstwa (położnicze), na studiach: pierwszego stopnia; drugiego stopnia. Przepisy przejściowe zakładają, że osoby, które ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną kształcąca w zawodzie pielęgniarstwa lub położniczego, które nie uzyskały stwierdzenia prawa wykonywania zawodu przed wejściem w życie nowych przepisów, a spełniają inne wymagania, mogą uzyskać stwierdzenie prawa wykonywania zawodu, jeżeli do 1 stycznia 2015 r. złożyły stosowny wniosek. Uregulowano również przepisy dotyczące szkół pielęgniarstwa i szkół położniczych, opisano zasady kształcenia podyplomowego. Z jednej strony, nałożono na pielęgniarstwa i położnicze obowiązek ciągłego doskonalenia swojej wiedzy, z drugiej zaś doprecyzowano, w jaki sposób jest ono wspierane. Zdefiniowano rodzaje kształcenia podyplomowego. Może to być kurs klasyfikacyjny, kurs specjalistyczny, kurs dokształcający i szkolenie specjalizacyjne kończące się egzaminem przed centralną komisją egzaminacyjną. Określono, na jakich zasadach minister zdrowia uznaje specjalizację uzyskaną w państwach Unii Europejskiej. Specjalizacja ma być finansowana z budżetu państwa, a minister zdrowia będzie określał limity. Minister zdrowia w porozumieniu z Naczelną Radą Pielęgniarek i Położniczych określi miejsca, w których będą prowadzone specjalizacje.

Zgodnie z aktem, pielęgniarstwa lub położnicze, które nie wykonują zawodu łącznie przez okres dłuży, niż pięć lat (w okresie ostatnich sześciu lat), a zamierzają podjąć pracę, będą musiały zawiadomić o tym okręgową radę pielęgniarek i położniczych oraz odbyć przeszkolenie, trwające nie dłużej niż sześć miesięcy, pod nadzorem innej pielęgniarki lub położniczego (legitymującej się co najmniej 5-letnim doświadczeniem zawodowym).

Akt precyzuje warunki prowadzenia indywidualnej praktyki pielęgniarstwa lub położniczego, z uwzględnieniem zmniejszenia barier administracyjnych przy rejestracji tej działalności. Przewiduje też nowe zasady ochrony prawnej pielęgniarek i położniczych podczas i w związku z wykonywaniem czynności polegających na udzielaniu świadczeń zdrowotnych - będą one korzystały z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych. Doprecyzowano też tryb odmowy wykonania zlecenia lekarskiego. Ustawa precyzuje też zasady zatrudnienia, wśród jego form utrzymano możliwość zawierania umowy cywilnoprawnej. Wprowadzono także zapisy osłonowe i antydyskryminacyjne. Zapisano, iż Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położniczych ma być prowadzony w formie elektronicznej oraz określono jakie informacje powinien zawierać.

Ustawa zawiera również przepisy karne dotyczące wykonywania zawodu bez prawa do jego wykonywania.